

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz- Magyar Polgári Szövetség
Erdős Norbert

Országgyűlési Hivatala
Irományszám: K/11863
Érkezett: 2010 FEBR 16.

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés Elnökének

Írásbeli választ igénylő kérdés

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

„Az EU -tag Magyarországon kiváltság, ha a gyermek nem éhezik?”

címmel a Házsabály 91. §-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Herczog László

szociális és munkaügyi miniszterhez

Tisztelt Miniszter Úr!

Az országban több ezer gyermek csak egyszer étkezik naponta.

A probléma már nemcsak a legszegényebb régiókban és kistelepüléseken van jelen, hanem begyűrűzött a nagyvárosokba is, ráadásul rohamosan növekszik a szociális étkeztetésre szoruló köre. A kormány eközben a csökkentett normatív támogatás miatt harmadával kevesebb pénzt ad az önkormányzatoknak az ellátásra, mint egy évvel korábban. Nyolc éve még rémálmainkban sem fordult elő az, hogy a gyermekéhezés éppoly mindennapos probléma lesz Magyarországon, mint a harmadik világ országaiban.

Ma ez a szomorú valóság, különösen a leszakadó régiókban, ahol az embereknek gyakorlatilag semmilyen munkalehetőségük nincs. Így a kistelepülésen élő családok bevétele még a létminimumot sem éri el. Ezekben a településeken vállalkozások nincsenek, ezért a kistelepülések jelentős részének nincs saját bevétele, mégis biztosítaniuk kell a gyermekek étkeztetését az iskolában. Ez a gyakorlatban úgy működik, hogy hetedik osztályig a gyermekek étkeztetési díjának száz százalékát, nyolcadik osztálytól az étkeztetési hozzájárulás ötven százalékát kénytelen átvállalni az önkormányzat, amelynek mélyen a zsebébe kell nyúlnia, mivel az állami normatív támogatás egy gyermek napi háromszori étkeztetésének alig több mint a felét fedezi.

A szocialista kormányzat napi 350 forintot szán egy gyermek tízóraiára, ebédjére és uzsonnájára. Ennyiből egyszeri étkezést sem lehetne kigazdálkodni, nem hogy napi háromat, ezért az önkormányzatok 250 forinttal kénytelenek kiegészíteni egy gyermek napi ételadagjának az árát.

Ez volna az a összeg, amit a szülőknek be kellene fizetniük, csak hogy erre nincs pénzük. A települések így kénytelen hitelt felvenni a hozzájárulás finanszírozására, de nem tudni, meddig kaphatnak még. Ha az önkormányzatok nem vállalnák át a rászorult gyermekek étkeztetését akkor ezek a gyerekek minden bizonnyal éheznek, mivel a szülők a napi háromszori étkezést nem tudják biztosítani gyermekeik számára. Ennek következtében nem lehet csodálkozni azon, hogy hús és főtt étel minimális kivételtől eltekintve egyáltalán nem kerül a családi asztalra, ezért különösen a hétvége számít kritikus időszaknak a hátrányos helyzetű gyermekek számára, amikor is a diákok nem mennek iskolába.

Álláspontom szerint a minisztériumnak ki kellene dolgoznia egy programot valamint egy cselekvési tervet arra, hogy a leghátrányosabb térségekben kialakuljon egy családlátogató szolgálat, amelyik, a már most is működő családsegítőkön túl, házhoz vinné a meleg ételt a hátrányos helyzetű gyermekek számára.

Ennek következtében kérdezem Miniszter Úrtól, hogy:

Mennyi a hátrányos helyzetű gyermekek száma Magyarországon?

Mennyi azon gyermekek száma, akiknek az étkeztetését az önkormányzatok biztosítják?

Milyen segítségre számíthatnak az államtól azok az önkormányzatok, amelyek a hátrányos helyzetű gyermekek étkeztetését anyagilag biztosítják?

Ön szerint 350 forintból hogyan lehet biztosítani a napi háromszori étkezést?

Mit kíván tenni annak érdekében, hogy a gyerekéhezés ne legyen mindennapos probléma Magyarországon?

Hány gyermek éhezik Magyarországon?

Tervezi – e a minisztérium a leghátrányosabb térségek tekintetében a családlátogató szolgálat megteremtését amelynek keretében a hátrányos helyzetű gyermekek számára házhoz vinnék a meleg ételt?

Várom válaszát.

2010. február 16.

Erdős Norbert.